

ПРЕС КЛИПИНГ

13. мај 2019.

НАСЛОВИ

Имовина и милијарде замрзнути у стечајима и банкротима (стр.2)
УЉАНИК БРОДОГРАДИЛИШТЕ УПРАВО ОТИШЛО У СТЕЧАЈ На леду
1.118 радника (стр.3)
ЗА ИМП ТРАКТОРЕ ЈОШ ИМА НАДЕ Погоне обилазе Турци, Словенци,
Суданци, али и наши (стр.3)
НОВА ПРАВИЛА ЗА ДОСЕЉЕНИКЕ Шта може да донесе нови
НЕМАЧКИ закон о усељавању? (стр.4)
У Мексику убијен синдикални лидер и бивши сенатор (стр.5)
ОБРУКАЛИ ВУЧИЋА Отворили фабрику код Председништва Србије,
обукли пелене радницима (стр.6)

Имовина и милијарде замрзнути у стечајима и банкротима

Извор Љ. М.

До краја овог месеца заказано је више десетина продаја предузећа која су у стечају, односно њихове имовине, а на „трејдинг листи” су и ИМП „Раковица”, „Путеви” из Сремске Митровице, „Термоелектро”, суботички „29. новембар”, ППТ „Заптивке” и ППТ „Хидраулика” из Трстеника као и низ хотела у Врању, Бањи Ковиљачи...

Некадашњи познати југословенски гиганти и брендови, током низа година нису били у могућности да сервисирају своје обавезе па су на њихову адресу стигли стечајни управници. Након одлука да се у тим фирмама прогласи банкрот, следећа нужна мера је продаја имовине ради измирења дуговања, али се продајом ствара и могућности да се за неке од њих пронађе нови власник који би евентуално желео да обнови производњу или започне нови посао. Некада моћна „Индустрија мотора Раковица” (ИМП) наћи ће се на продаји последњег дана маја, а процењена вредност предузећа је 2,9 милијарде динара.

На јавном надметању наредних дана наћи ће, међутим, суботички „29. новембар”, чија је почетна цена 59 милиона динара.

Продаје се и непокретна имовина „Термоелектра”, предузећа које постоји од 1948. године, а његови радници некада су били ангажовани на многим реномираним пројектима широм Европе и у Србији. Процењена вредност непокретности тог предузећа премашује 200 милиона динара.

Две фирме из Трстеника, ППТ „Хидраулика” и ППТ „Заптивке”, такође траже купца, а процењене су на 443 и 416 милиона динара.

Када је реч о хотелима у чувеним српским бањама, продају се два хотела у власништву ХТП „Бања Ковиљача” у стечају, понуђени по укупној почетној цени од 71 милион динара.

Угоститељски објекти крушевачког ИМК-а „14. октобар” на Јастрепцу понуђени су по почетној цени од 20 милиона динара, док ће продаја хотела „Врање” кренути с цифре од 95 милиона динара.

Суд отказао продају „Навипа”

Продаја непокретне и покретне имовине „Навипа” у стечају, која је била планирана за крај маја, отказана је одлуком Привредног суда у Београду, оглашено је у петак.

Вредност дела имовине који је био понуђен на продају је процењена на више од 1,1 милијарду динара, а њен највреднији део чине некретнине и објекти на локацији у Земуну. Почетна цена за то јавно надметање које је одлуком Привредног суда отказано требало је да буде 560 милиона динара. С „Навипом” је било понуђено и право коришћења државног земљишта.

Земунска индустрија алкохолних пића „Навип” је у банкроту од 2015. године.

Списку треба додати и „Велефармов” комплекс у Врњачкој бањи (101 милион динара), а то акционарско друштво трећи пут тражи новог власника.

Некадашњи велики произвођач намештаја у стечају, књажевачка „Тина”, нуди се за 299 милиона динара.

На листи су и „Путеви” из Сремске Митровице, који се цене на 194 милиона динара, „Напредак” из Пожеге – 174 милиона, затим „Млиностеп”, „Сквадра”, „Лескодрва”, као и имовине фирме „Милан Благојевић МИНЕРВА” из Лучана, бродоградилнице „Сава” из Мачванске Митровице, земљорадничка задруга из Тутина, имовина предузећа „Делта легал”...

УЉАНИК БРОДОГРАДИЛИШТЕ УПРАВО ОТИШЛО У СТЕЧАЈ На леду 1.118 радника

Трговачки суд у Пазину управо је отворио стечај над Уљаник Бродоградилштем. Уљаник Бродоградилште тренутно има 1.118 радника, од чега њих 1.058 у Пули, а 60 у Ријеци. Претходно је рочиште одгођено због доласка представника кинеског Цхина Схипбуилдинг Индустри Цорпоратиона (ЦСИЦ) који су обишли бродоградилшта у Пули и Ријеци. Предсједник Управе Уљаник Бродоградилшта Санди Божац тада је истакао да долазак представника кинеског бродоградилшта представља још једну шансу за опстанак те затражио померање рочишта како би била искориштена и та задња шанса да се фирма покуша спасити. Данас је отварању стечаја претходила одлука суда којом је утврђено да нема повратних информација од кинеских улагача.

ЗА ИМП ТРАКТОРЕ ЈОШ ИМА НАДЕ Погоне обилазе Турци, Словенци, Суданци, али и наши

Извор:Новости

У управну зграду последњих месеци улази тек неколико особа - стечајни управник и његови сарадници. У закатанчене производне хале тек нема ко да зађе, а хоће ли радници, после година паузе, поново прећи праг Индустрије мотора Раковица, знаће се последњег дана маја. До тада ће се чекати писане понуде евентуално заинтересованих купаца. Стечај је пре две године зауставио машине, које се сада, уз објекте на 20 хектара земље, нуде не би ли се намирили повериоци. Погоне обилазе потенцијални купци - Турци, Суданци, Словенци, па и домаћи. Година бомбардовања, 1999. донела им је стечај. После пет година, уз принудно поравнање, почели су из почетка.

"Тада нам је главни партнер и купац био ИМТ - прича Бранислав. - У иностранству смо дотад изгубили тржиште. Нада се јавила када смо 2011. године потписали уговор са Етиопијом. Тражили су 15.000 трактора. У Египат смо извезли око 1.500 трактора. Наредне, 2012. године, успели смо да произведемо 1.063 трактора. У Етиопију смо послали 750 трактора. Током 2016. године успели смо да произведемо 53 трактора и 45 смо извезли у Египат. Последње што се овде произвело било је пет мотора за "Ауто-пољострој" Загреб 2017. године", прича Бранислав Јовашевић.

И број радника се смањивао. Пре око пет година спали су на 2.000 запослених. Социјални програм је завршен 2015. године. Пред стечај, на посао је овде долазило између 400 и 500 радника.

- Ми смо веровали да не треба да идемо у стечај. Имали смо уговор са Етиопијом и Пољском - каже Бранислав. - Током 2016. године радили смо на оснивању новог предузећа које би изнајмљивало хале ИМП. Попут оног што су урадили у "Првој петолетки". Нисмо успели. Ваљда није било подршке.

- Пре расписивања јавног позива послали смо писма на 30 адреса обавештавајући их да ће бити организована продаја - објашњава Мрдовић. - Било је заинтересованих у Јужноафричкој Републици, Алжиру, Египту, Хрватској, Турској... Већина је вољна да настави производњу.

Оптимиста сам. Очекујем да ће се ИМР продати и да ће радити. Додуше, на месту некадашњег "Рекорда" данас је тржни центар.

Цена се неће мењати

Процењена вредност ИМР је 2,9 милијарди динара. Она није обавезујућа, нити почетна.

Стечајни управник је дужан да прихвати понуду уколико је она већа од 50 одсто тог износа.

Уколико је мања, одлука је на Одбору поверилаца.

Укупна призната потраживања поверилаца, међутим, превазилазе продајну цену фабрике - реч је о непуних 13 милијарди динара. Највеће обавезе су према бившим радницима.

НОВА ПРАВИЛА ЗА ДОСЕЉЕНИКЕ Шта може да донесе нови НЕМАЧКИ закон о усељавању?

Извор: [Дојче веле](#)

Имаш занат или диплому, имаш послодавца – и можеш да дођеш у Немачку. Тако би требало да изгледа закон од следеће године. Док се привредници радују, политичка дебата у Бундестагу о овој теми је усијана.

Зул је мали град у савезној покрајини Тирингији. Од пада Берлинског зида из њега се иселила трећина становника. Остало их је само још неких 35.000. Просечна старост је изнад 50 година – по томе је Зул најстарији у Немачкој. Последице су смањење пензије и мањак радне снаге.

Један пројекат који подржава Индустријска и трговинска комора Тирингије циља довођење радника из Вијетнама – нешто што је било уобичајено у бившем ДДР-у.

Један од њих је Цао Кванг Труонг (22). Он већ осам месеци живи у Немачкој и изучава за стручног грађевинског радника. Труонг је срећан што је добио шансу и након завршетка заната радо би остао у Зулу. Али то није тако једноставно јер му треба трајна дозвола боравка коју је тешко добити.

У Немачкој живи скоро 11 милиона људи који немају немачко држављанство. Сваке године га добије више од 100.000 странаца. Упркос томе, Немачка протеклих деценија себе није сматрала усељеничком државом.

О почетка идуће године би то требало да се промени. Долазак радника из земаља које нису чланице ЕУ требало би да олакша нови закон о досељавању стручне радне снаге који се управо налази у законодавној процедури.

Ако тај закон ступи на снагу, у Немачку ће моћи да се доселе сви који имају уговор о раду и стручну квалификацију за тај посао. Више се неће прво проверавати да ли на тржишту рада евентуално постоји неки Немац или држављанин ЕУ који би имали право првенства запошљавања. Дакле, свако ко има неку квалификацију и послодавца – може да дође.

Може се доћи и без икаквог уговора, на шест месеци како би се на лицу места тражио посао. Током тог времена дошљак мора сам да се издржава. Такво право су до сада имали само факултетски образовани, а сада ће моћи и остали са било којим степеном стручне спреме.

Контраверзна расправа

Немачкој економији недостаје око 1,2 милиона радника, посебно у нези старијих и болесних те у грађевинарству. "Ко у Берлину сада покуша да нађе мајстора зна колико би више посла могло бити обављено када би на располагању било више стручне радне снаге", резимирао је савезни министар рада Хубертус Хајл у расправи која се у парламенту водила о овом законском предлогу.

А то је била врло контроверзна расправа. Док Либералима, Левици и Зеленима планови Савезне владе не иду довољно далеко, десничарска Алтернатива за Њемачку тај законски приједлог категорички одбија. "Шта то ту читамо? Без ограничења за дефицитарна занимања",

рекао је посланик АфД Готфрид Курио: "Дакле свеједно да ли нам уопште требају људи: главно да је више досељавања из страних култура!"

Посланица Левице Сузане Фершл критикује законски приједлог због тога што, како каже, влада опслужује искључиво економске интересе уместо да се побрине да сви имају посао. И изражава забринутост да ће радници из трећих земаља бити подложни уценама под мотом: "Ко се буну, лети напоље."

Шанса за одбијене тражиоце азила

Новим прописима би требало да буде решен и проблем потражилаца азила који за сада смеју само привремено да остану, рецимо јер је у њиховој земљи још грађански рат. Они би требало да добију шансу за легализовање свог статуса. Претпоставка је да најмање годину и по раде више од 35 сати седмично. Осим тога, они морају да "у довољној мјери" говоре немачки језик и не смеју бити кажњавани.

Та могућност преласка из статуса потражиоца азила у статус легалног досељеника за Демохришћане још увијек представља проблем. Но социјалдемократски министар Хајл каже: "Овде имамо људе који нам стварно могу бити потребни."

За Зул овај нови закон о стручној радној снази представља посљедњу наду. Према званичним предвиђањима, ако се ништа не промени, овај ће град 2030. године имати још само 27.400 становника.

У Мексику убијен синдикални лидер и бивши сенатор

Аутор: [Бета/АП](#)

Мексички синдикални лидер и бивши сенатор Гилберто Муњос Москеда убијен је у централном делу земље, саопштили су званичници.

Власти савезне државе Гванахуато обећале су да ће употребити све неопходне ресурсе у истрази јучерашњег убиства Москеде (83).

Локални медији су навели да су наоружани нападачи поставили заседу Москеди док је ишао колима кроз град Саламанку.

Москеда је око 40 година био на челу синдиката који је окупљао раднике хемијске и петрохемијске индустрије.

У неколико мандата је био сенатор тада владајуће Институционалне револуционарне партије, а био је и званичник Мексичке конфедерације радника, водећег радничког удружења у земљи.

Мотив за убиство Москеде за сада није познат.

ОБРУКАЛИ ВУЧИЋА Отворили фабрику код Председништва Србије, обукли пелене радницима

Извор: Srbin.info

Председник синдиката „Слога” Жељко Веселиновић, представљајући себе као Александар Вучић, 'отворио' је уз помоћ страних инвестиција, нову фабрику за 21. век испред Председништва Србије, и том приликом обукао радницима пелене дарујући им тај одевни предмет као део неопходне опреме за њихов рад у новоотвореном погону:

„Србија брзим трком, са овом фабриком, иде у 21 век. Са овом инвестицијом добијамо високотехнолошку индустрију, на нивоу Мерцедеса и Ролс ројса, што ће довести да у Србији имамо златно доба, са платама преко хиљаду евра као у САД и Немачкој”, током овог синдикалног перформанса рекао је Веселиновић и пре него што је пресекао свечану врпцу још додао:

„То је, веровали или не, производња коаксијалних кабловао, први пут у историји Србије. Зато бих сада хтео да овај тренутак увеличам пресецањем свечане врпце, да би овде присутни радници радили у изузетно добрим условима, са платом од 200 евра и могућим повећањем на чак 210 евра! А сви знамо шта значи десет евра у Србији”, подвукао је први човек синдиката „Слоге”, представљајући се присутнима да је уствари он Александар Вучић.

Његово пресецање врпце је пропраћено громогласним аплаузом.

А затим је Веселиновић, односно 'Вучић', новозапосленим радницима даривао пелене, истакавши:

„Први пут у историји и у свету ће од сада радници док раде носити пелене. Шта више, обећавам да ћемо и у Закону о раду унети обавезно ношење и пелена да бисмо тиме уштедели много времена радницима који више, док раде, неће морати да иду до тоалета”, рекао је такозвани председник Србије, после чега су ти радници и обукли са 'радошћу' добијене пелене.

И овај гест је пропраћен са громогласним аплаузом и добацивањем присутних жена да би било боље да радници скину панталоне пре него што обуку пелене.